

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. novembra rīkojumu lietā F-70/07 Marcuccio/Komisija 2010. gada 26. janvārī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija)
(pārstāvis — G. Cipressa, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- katrā ziņā pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē celtā prasība, kuras rezultātā tika izdots apstrīdētais rīkojums, bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt pirmajā instancē celtajā prasībā izvirzītos prasījumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam visus izdevumus un honorārus, kuri viņam bija jāapmaksā gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā;
- pakārtoti: nodot šo lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā iztiesāšanas sastāvā, lai vēlreiz lemtu par šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Civildienesta tiesas 2009. gada 10. novembra rīkojumu. Ar šo rīkojumu kā acīmredzami nepieņemams tika noraidīts pirmais, otrais, trešais un sestais prasījums prasībā, ar kuru tika lūgts piespriest Komisijai

atlīdzināt kaitējumu, kuru bija cietis apelācijas sūdzības iesniedzējs sakarā ar tās atteikumu atlīdzināt viņam atmaksājamos tiesāšanās izdevumus, kuri viņam it kā bija radušies lietā T-176/04 Marcuccio/Komisija.

Savu apgalvojumu atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz kļūdainu jēdziena "sūdzība" Civildienesta noteikumu 90. un 91. panta izpratnē interpretāciju un piemērošanu, ar šīm tiesību normām saistītās judikatūras nepamatotu un neloģisku neievērošanu, pamatojuma pilnīgu trūkumu, pienākuma neņemt vērā ar nokavēšanos iesniegtu iebildumu rakstu neievērošanu, procesuālu pārkāpumu, kas radies sakarā ar dokumenta, kura nosaukums ir "lūgums izbeigt tiesvedību", iesniegšanu, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2009. gada 25. novembra rīkojumu lietā F-11/09 Marcuccio/Komisija 2010. gada 3. februārī iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija)
(pārstāvis — G. Cipressa, avvocato)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- katrā ziņā pilnībā un bez jebkādiem ierobežojumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;
- atzīt, ka pirmajā instancē celtā prasība, kuras rezultātā tika izdots apstrīdētais rīkojums, bija pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem pieņemama;
- galvenokārt: pilnībā un bez jebkādiem izņēmumiem apmierināt pirmajā instancē celtajā prasībā izvirzītos prasījumus;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam visus izdevumus un honorārus, kuri viņam bija jāapmaksā gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā;

— pakārtoti: nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā iztiesāšanas sastāvā, lai tā vēlreiz lemj par šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir par Civildienesta tiesas 2009. gada 25. novembra rīkojumu. Ar šo rīkojumu kā daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota tika noraidīta prasība par atbildētājas atteikumu 100 % apmērā atmaksāt apelācijas sūdzības iesniedzēja medicīniskos izdevumus.

Savu apgalvojumu atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz kļūdainu jēdziena "Eiropas Savienības iestādes izdota lēmuma pamatojums", jēdziena "iespēja papildināt lēmuma pamatojumu", kā arī tiesību principu par pierādījumu iesniegšanu un novērtēšanu interpretāciju un piemērošanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī atzīmē, ka kļūdaini interpretēti un piemēroti ir jēdzieni "apstrīdams akts" un "lēmums, ar ko tikai apstiprina kādu iepriekšējo lēmumu".

Prasība, kas celta 2010. gada 10. februārī — SP/Komisija

(Lieta T-55/10)

(2010/C 80/70)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SP SpA (Brescia, Itālija) (pārstāvis — G. Belotti, avvocato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2009. gada 8. decembra lēmumu, ar kuru grozīts tās iepriekš, 2009. gada 30. septembrī pieņemtais Lēmums C(2009) 7492, galīgā redakcija;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2009. gada 8. decembra lēmumu, kas apstrīdēts šīs prasības ietvaros, Komisija grozīja tās iepriekš, 2009. gada 30. septembrī pieņemto Lēmumu C (2009) 7492, galīgā redakcija, kurā Komisija atsevišķiem uzņēmumiem, to skaitā arī prasītājai, bija inkriminējusi dalību aizliegtas vienošanās īstenošanā. Ar 2009. gada 8. decembra lēmumu Komisija, vispirms atzīstot, ka 2009. gada 30. septembra lēmumā ir izdarīta "atsauce uz pielikumu, kurā ir ietvertas tabulas, kas atspoguļo betona stiegru cenu izmaiņas aizliegtās vienošanās darbības laikā", un norādot, ka "šis pielikums 2009. gada 30. septembra lēmumā nav ietverts", nolēma grozīt šo lēmumu, lai, pievienojot trūkstošās tabulas, papildinātu šīs prasības ietvaros apstrīdēto lēmumu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi šādus prasības pamatus:

- 1) vēlākas trūkumu novēršanas lēmumā, kurā pieļauta būtiska kļūda, prettiesiskums: Komisija nav tiesīga *a posteriori* novērst trūkumus lēmumā, kurš ir acīmredzami spēkā neesošs, jo tā pieņemšanas laikā tas bija nepilnīgs; tas ir ļoti būtisks apstāklis, kas kā tāds nav labojams;
- 2) kļūdaina juridiskā pamata izvēle: Komisija ir norādījusi, ka apstrīdētā lēmuma juridiskais pamats ir EOTKL 65. pants un Regula (EK) Nr. 1/2003⁽¹⁾, bet šie juridiskie pamati ir acīmredzami nepiemēroti Komisijas izvirzīto mērķu sasniegšanai (proti, papildināt/grozīt tās iepriekš pieņemto lēmumu, kurš ir bijis nepilnīgs). Tā rezultātā otrais lēmums, kurš tiek apstrīdēts šīs prasības ietvaros, ir atceļams acīmredzama atbilstoša juridiskā pamata trūkuma dēļ.

Prasītāja norāda arī uz labas pārvaldības principa pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).